

سخنرانی آیت الله صانعی

در جمع جهادگران قم

(قسمت آخر)

ایمان

یکی از امتیازاتی که رهبران الهی داشتند و مسئولین ما هم دارند و باید در نظام حکومتی اسلام باشد، مورد علاقه و توجه مردم بودن است. در اسلام حکومت بر پایه مردم و علاقه مردم استوار شده است، امام علی (ع) همه جهات حب و دوستی مردم را در خود جمع کرده بود و ما هم بعنوان پیروان او باید طوری زندگی کنیم که مردم خوب و پاک نسبت به

شرط پذیرش عمل

مقدمه:

در شماره های قبل قسمتهای از سخنان حضرت آیت الله صانعی دادستان محترم کل کشور را که در جمع جهادگران جهاد سازندگی قم ایراد شده بود، ملاحظه نمودید. در دو شماره گذشته مطالبی پیرامون بندگی خداوند، انسان کامل و خلیفه الله، نقش جهادگران خصوصاً در مناطق محروم روستایی از نظر خوانندگان عزیز گذشته و اکنون آخرین قسمت این سخنان تحت عنوان، ایمان، شرط پذیرش عمل، از نظر شما می گذرد:

ما اظهار علاقه کنند و دشمنان ما ما بد باشند و از ما بترسند.

چه کنیم که مردم به ما علاقه مند شوند؟ اگر مردم مسلمان و خوب انسان را دوست داشته باشند، رضایت خدا شامل حالش خواهد شد و سعادت جهان بعد از مرگ را پیدا خواهد کرد، قرآن که پیامش را با سادگی و بیان روشن برای ما آشکار ساخته است، می گوید: انسان باید اول مؤمن به مبدا و معاد شود و بعد همه اعمال صالح را انجام دهد، یعنی هم مرد نماز، روزه، حج و جهاد و هم مرد خدمتکار و خیرخواه مرده باشد، تنها در این صورت رضایت خدا بدست خواهد آمد. انسان دوستیهایش مختلف است گاهی چیزی را بخاطر آن دوست می دارد که مورد علاقه همه مردم است، مانند اعلم، تقوا، پاکی، فضیلت و عدالت) و گاهی انسان چیزی را برای منافع خودش دوست دارد که دوستی دنیا و انسانهای کوتاه فکر است (مثلاً مسئولی که حکومت دوست دارد بخاطر

*** در اسلام حکومت بر پایه مردم و علاقه مردم استوار شده است، امام علی (ع) همه جهات دوستی مردم را در خود جمع کرده بود، و ما هم بعنوان پیروان او باید طوری زندگی کنیم که مردم خوب و پاک نسبت به ما اظهار علاقه کنند.**

اینکه وضع زندگیش بهتر باشد) اما یکوقت دوست داشتن به حساب جهان بعد از مرگ می باشد که در اینجا مسائل مادی می توانند در راه خدمت به خدا باشند، مثلا اگر برای مردم کار می کند برای عزت مسلمانان است، یا فلان وزیر دوست دارد کار کند تا مسلمانان آبرومند شوند و بندگی کنند و گرفتار نباشند و یادگیری دوست دارد برای مردم روستا مسجد، مدرسه و حمام بسازد و در امر کشاورزی به روستائیان کمک کند بخاطر اینکه مسلمان هستند و در مملکت اسلامی زندگی می کنند ولی اگر قرار باشد منافق و ضد انقلاب باشند، نه تنها دوست ندارد خدمتشان کند بلکه دوست دارد هرچه زودتر نابود شوند.

«رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ الْحَسَنَةَ وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ»

انسان علاوه بر دعای زبانی باید با عملش هم دعا کند، این کار خود معنی کردن قرآن است. وقتی کسی به روستایی خدمت می کند مثل آن است که آیات خدا را برای آنها معنا می کند، می خواهد حششان به آنها بازگردد، خود کفا شوند و... اینها همه دوستی خداست. انسانی که خدمت می کند نباید نماز و روزه اش را فدای کارش بکند چون اگر اینطور شود خطرناک است و برخلاف دوستی خداست.

قرآن می گوید: «اگر شما اهل ایمان و عمل صالح شدید ارزشمندید»، باتوجه به این فرموده قرآن می فهمیم که چرا جهاد، سپاه و ارتش محبوب مردمند، چون ایمان دارند و عمل صالح انجام می دهند و بنده خدایند.

علی (ع) در عین حالیکه هزار بنده می خورد و آزاد

می کند، وقتی می خواهد لباس بخرد از فروشنده ای نمی خرد که او را می شناسد که می آید با او حساب نکند و عده ای سوء استفاده کنند. و روز دیگر لباس بهتری را که خریده است به قنبر غلام خود که جوانتر است می دهد ولی در عین حال در شبانه روز هزار رکعت نماز مستحبی می خواند (نماز مستحبی راهنگام راه رفتن، فکر کردن و یا اشاره می خواند چون در نماز مستحبی لازم نیست که حتما ایستاده باشد و رکوع و سجود بجا آورد).

علی (ع) در هنگام عبادت از ترس خدا آنقدر می لرزد و بیخود می پیچد که مردم فکر می کنند از دنیا رفته است. وقتی از امام زین العابدین که آنقدر سجده می کرد پیشانی اش زخم می شد، می پرسند چرا اینقدر عبادت می کنی؟ می گوید من کجا و عبادات جدم علی کجا...

علی (ع) که برای ما اسوه است در میدان جنگ می رزمد و دشمنان را از پای درمی آورد و بهترین عبادات را هم می کند، او مرد ایثار است، او مرد بوجود آورنده چشمه هاست و در عین حال مرد زهد و تقوی و نماز شب و دعاست و ما باید در عین اینکه می جنگیم یاد جهاد کار می کنیم نباید مغرور اعمالمان شده و از خدا جدا شویم، باید مراقبت کنیم تا آنچه را خدا می گوید انجام دهیم.

اگر روزی جوان مسلمان احساس کرد اینکه وقتی خدمت می کنم اگر نماز را هم نخوانم اشکالی ندارد چون وقتم را صرف خدمت می کنم. این زنگ خطر و مرحله نابودی است زیرا نمی تواند بهتر از علی (ع) خدمت کند که اعمال مستحبی و تسبیح حضرت زهرا علیها سلام را هم ترک نمی کند. می گوید وقتی رسول الله این تسبیح را به همسرش یاد داد (۳۲) انه اکبر، ۲۳ الحمد لله و ۳۳ سبحان الله) یادندارم

*** انسان علاوه بر دعا کردن بازبان، باید با عملش هم دعا کند، این کار خود، معنی کردن قرآن است، وقتی کسی به روستائیان خدمت می کند، مثل آنست که آیات خدا را برای آنها معنا می کند.**

بعد از نماز واجبی این تسبیح را ن گفته باشیم. اگر ما بعد از نماز در تعقیبات سستی کردیم و یا وقتی تکبیر و خمینی رهبر و مرگ بر امریکا گفته می شود اهمیت ندادیم این کار شیطان است زیرا علی (ع) در قوتهاش هم دشمنان را لعنت می کرد، در تعقیباتش دشمن را نفرین می کند زیرا یاد خدا بودن منحصر به دعا و اوراد آنها نیست. امروز وقتی که ما بعد از نماز تکبیر می گوئیم جزء تعقیبات نماز است و ثواب دار چون امروز خطر امریکا به مراتب بیشتر از اکثر جباران تاریخ است، ما مرگ بر اینها گفتن را از علی (ع) یاد گرفته ایم و اینها ذکر خداست و باید بقیه اذکار را هم که به انسان نیرو می دهد

*** ما مرگ بر امریکا، شوروی، منافقین، اسرائیل و... را از علی (ع) یاد گرفته ایم، اینها ذکر خداست و جزء تعقیبات نماز است و ثواب دارد، زیرا علی (ع) در قوتها و تعقیباتش، دشمنانش را نیز لعنت و نفرین می نموده البته بایستی بقیه ادعیه و اذکار را که به انسان نیرو می دهد و او را به خدای خود نزدیک می کند، فراموش ننمورد.**

و او را به خدای خویش نزدیک می کند فراموش نکنیم. این ادعیه بخصوص ادعیه ماه رجب، شعبان، رمضان و... به انسان می فهماند که خدای بخشنده به هر کسی که بخواهد می بخشد و به کسی ظلم نمی کند.

«من علم و عمل و علم نودی من ملکوت السماء بالعظمه»

اگر کسی یاد گرفت و عمل کرد و به دیگران هم یاد داد از آسمانها با عظمت و بزرگواری یاد می شود، شما مرد عملید مرد علم هم باشید و مرد تعلیم هم باشید. والسلام.